

УДК 371.212

Рудичик О. – 136 гр.

Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського

ПЕДАГОГІЧНА СПАДЩИНА ЖАН-ЖАКА РУССО І СЬОГОДЕННЯ

Науковий керівник: к.п.н. доц. Шахірєва Н.В.

Жан-Жак Руссо – один з найвідоміших французьких педагогів XVIII століття, він висловлював досить революційні погляди свого часу, які неоднозначно сприймалися й сприймаються різними дослідниками. Ознайомлення з його педагогічними ідеями в романі «Еміль або про виховання», аналіз його поглядів щодо виховання жінки, дозволили нам зробити висновок про те, що не дивлячись на неординарність його світосприйняття, його можна вважати генієм не тільки свого часу, а й прийдешніх поколінь.

Звісно, ми не погоджуємося з його теорією, у якій він вказує на без дієвості, висловлюється проти будь якої освіти дитини до 12 років, також скептично ми ставимося до того як він оцінював роль жінки в суспільстві. Проте не можна, ми вважаємо, пременшувати його внесок у розвиток світової педагогіки.

В першу чергу, на нашу думку, дуже важливим був той факт, що він вірив у існування єдиного бога, проте дивився на світ реальними очима, ввів періодизацію розвитку дитини, притримувався погляду про те, що дитина є ідеальною істотою, говорив, що наш прямий обов'язок створити необхідні умови в суспільстві, щоб створити «ідеального члена свого суспільства». Його ідея про включення праці в навчальний процес знайшла підтримку значно пізніше, наприклад, на педагогічну ниву України практично вона прийшла разом з радянською системою освіти в 30-роках XX століття. Його теорія про те, що педагог має знаходитися і направляти особистість на самостійну діяльність, приводити дитину до того, щоб вона сама хотіла щось виконати чи вивчити, і при цьому залишатися в тіні, широко використовується зараз, коли значно більша увага приділяється самоосвіті. Це лише на перший погляд здається що зменшується роль педагога, насправді вона стає значно важливішою.

Всі факти свідчать про далекогоглядність Руссо і про те, що буржуазне суспільство, ще не оговталось від революції і було просто не готовим прийняти нові стандарти.

Педагог-геній пропонував більш практичний підхід до виховання, він закликав виховувати в дітей в першу чергу почуття, давати їм практичні навички, пристосовувати до умов життя, прививати любов до праці. До речі, в США шкільна освіта також базується на вивченні життєнеобхідних дисциплін.

Звісно, можна по-різному оцінювати діяльність Жан-Жака Руссо, ставитися до його думок та ідей, проте перш ніж скептично все це оцінювати треба навчитись читати між рядків. Адже в його суперечливій періодизації та інших роботах можна знайти чимало новаторських ідей, які не були втілені в свій час, та все ж зуміли розкритися, принесли плідний результат в розвиток суспільної думки. Жан-Жак Руссо не перший з світових педагогів, хто випереджав свій час. Кожна наука проходить певні етапи формування перш ніж перетворитися на самостійну. Педагогіка не є виключення. Час, та події на історичній арені вимагали змін, проте саме суспільство було не готовим прийняти такі кардинальні підходи. Не дивно, що лише зараз в наш час активно влилася ідея гуманного виховання, демократизація освіти, індивідуальний підхід до виховання, психологічний аналіз. І всі наші сучасні педагоги дійшли до такого висновку, спираючись на величезну спадщину, яку лишили після себе такі видатні постаті як Жан-Жак Руссо.